

Budapest, 1909. szeptember 5. – 1989

Alkalmazotti családban született. 1927-ben érettségizett, már akkor kapcsolatba került a Magyarországi Szociáldemokrata Párttal, az Antialkoholista Munkásszövetségbe járt. 1928 végén tagja lett a KIMSZ-nek. 1929-től Brnóban tanult, a német műegyetemen építészetet tanult. Tagja lett a kommunista diákszervezetnek, amiért 1930-ban kiutasították Csehszlovákiából. Idehaza bekapcsolódott az illegális kommunista mozgalomba, a Vörös Segély könyvtárát vezette. Először 1930-ban tartóztatták le, hat hónapig volt börtönben. 1932. februártól a KIMSZ agitációs propaganda bizottságában tevékenykedett, az Ifjú Proletár c. lap szerkesztője volt. 1932 tavaszán ismét elítélték, szabadulása után rendőri felügyelet alá került. A Láng-ezüstárugyárban helyezkedett el, fényező volt, majd 1934-ig a nemesfémes szakszervezetben részt vett sztrájkok szervezésében. Később tisztviselő lett, a Magántisztviselők Országos Szövetségében szervezte az illegális pártot. 1939-től kézikötő, a textilipari szakszervezet tagja. 1942 májusában két és fél év börtönre ítélték, 1944-ben a váci fegyházból elindított menetből Székesfehérvárnál megszökött. 1945 elején, Szegeden lett a Magyar Kommunista Párt tagja, a Nemzeti Segély munkatársa, bekerült az MKP szegedi városi pártbizottságába, a Délmagyarország szerkesztője. 1945. novembertől az MKP kéthetes, majd háromhetes budatétényi pártiskolájában előadó, majd igazgató 1947 májusáig. Az MKP KV Tömegszervezetek Osztálya politikai munkatársa lett, szeptembertől a sajtóosztályon dolgozott. 1948 őszén hathónapos pártiskolát végzett, 1949. májusban lett a Szabad Nép újságírója, olvasószerkesztő. 1950. márciustól a Pártmunkás és jogutód lapjainak szerkesztője. 1956. szeptemberben lett a Párttörténeti Intézet munkatársa, igazgató-helyettes. 1957. februártól ideiglenes igazgató. 1960. áprilisban kinevezték a Társadalmi Szemle főszerkesztő helyettesévé.